

Úmluvou garantované právo na spravedlivý proces zahrnuje i povinnost obecných soudů vypořádat se se vším, co v průběhu řízení vyšlo najevo a co účastníci řízení tvrdí, týkají-li se takové skutečnosti projednávané věci. Pokud soudy takovou povinnost nerespektují, a to jednak tím, že se vůbec zjištěnými skutečnostmi nebo tvrzenými námitkami nezabývají, nebo se s nimi dostatečným způsobem nevypořádají, má to za následek vadu řízení, která ve své podstatě znamená zásah do zaručeného práva na spravedlivý proces a tím i jeho porušení. Respektuje se tak základní funkce důkazního řízení v občanském soudním procesu. Tou rozumíme provedení stranami navržených důkazů a jejich hodnocení, a to za účelem zjištění skutkového stavu. Teprve tehdy může soud v meritu věci spravedlivě rozhodnout. Je nezbytnou podmínkou spravedlivého procesu, aby mezi skutkovým stavem zjištěným v souladu s procesními předpisy a z něj vyvozenými právními závěry panovala jednoznačná harmonie.¹